

BELOKRANJSKI MUZEJ METLIKA

V letih 1989 in 1990 je Belokranjski muzej v Metliki pridobil 109 etnoloških predmetov, tako da jih je imel ob koncu lanskega leta 1452. Novi predmeti - razen enega so bili vsi podarjeni - so bili vpisani v akcijsko knjigo; predmeti, pridobljeni v letu 1988, pa so bili inventarizirani. Kustodinja, ki poleg etnološkega vodi tudi umetnostno-zgodovinski oddelek, je v letu 1989 in 1990 opravila 23 dni terenskega dela v 25 naseljih in obiskala 32 informatorjev. Naredila je 29 terenskih zapiskov, 257 fotografskih posnetkov za etnološko fototeko in 74 posnetkov za etnološko diateko. Tako sta etnološka fototeka in negoteka ob koncu lanskega leta šteli 1786 enot, etnološka diateka pa 529 enot.

V okviru muzejskega terenskega dela se je kustodinja v letu 1989 udeležila etnološkega mladinskega raziskovalnega tabora Bela krajina 89, ki je pod pokroviteljstvom gibanja Znanost mladini pri ZOTKS potekal v Starem trgu med 3. in 13. julijem 1989. Tabor je vodil etnolog Slovenskega etnografskega muzeja iz Ljubljane Andrej Dular. To je bil deseti belokranjski tabor in z njim se je začasno zaokrožilo sistematsko raziskovanje tega dela Slovenije. Izsledki vseh

Kravja vprega (foto B. Rapuc)

taborov so bili objavljeni v posebnih knjižicah, zadnji sta izšli v letih 1989 in 1991.

Kustodinja je na taboru v Starem trgu nadaljevala z zbiranjem gradiva o belokranjski ljudski umetnosti, s pomočjo drugih udeležencev pa je intenzivno zbirala tudi etnološke in druge predmete za Belokranjski muzej v Metliki. V lanskem letu je bilo terensko delo kustodije usmerjeno v zbiranje predmetov in drugega gradiva o belokranjskem vinogradništvu za stalno vinogradniško zbirko Belokranjskega muzeja.

V marcu 1989 je kustodinja pripravila razstavo Belokranjske pisaničice, ki je prikazala bogato zbirko pisanic Belokranjskega muzeja, khrati pa je bilo mogoče "v živo" videti izdelavo pisanic, tako v tehniški batik kot drsank: obiskovalci so imeli možnost, da so jih sami poskusili izdelati, lahko so se pomerili v "sekanju", spoznali so literaturo o pisanicah in pisanice so lahko tudi kupili. Nazadnje so pojedli še pravi belokranjski žegen. Razstava je bila zelo odmevna, tudi v sredstvih javnega obveščanja, in prevladala je ugotovitev, da si ljudje zelo želijo dogodkov in razstav, ki obujajo stare običaje.

Poleg likovnih razstav je kustodinja v novembru 1989 pripravila še manjšo razstavo ob 40-letnici Belokranjskega muzejskega društva. V letu 1990 ni pripravila nobene etnološke razstave, le tri likovne, ker je bilo vse delo usmerjeno v intenzivno zbiranje vinogradniških predmetov. Tako bo tudi v letošnjem letu vse do Martinovega, ko naj bi stalno vinogradniško zbirko v grajski kleti tudi uradno odprli.

Kustodinja je v minulih dveh letih opravila še več drugih nalog, med njimi inventarizacija etnoloških predmetov, veliko pa je bilo tudi čiščenja in konserviranja na novo pridobljenih predmetov. Udeleževala se je tudi strokovnih posvetov in predavanj ter obiskovala razstave doma in v tujini. Sodelovala je tudi z mentorji krožkov na šolah, po stalni zbirki Belokranjskega muzeja in njegovih občasnih razstavah pa je vodila številne skupine obiskovalcev, tako odraslih kot mladine.

Andreja Brancelj

PLANŠARSKI MUZEJ V STARI FUŽINI

Razširjeno in vsebinsko popolnejšo muzejsko predstavitev bohinjskega planšarstva smo imeli v načrtu vse od leta 1971, ko smo v opuščeni sirarni v Stari Fužini prvikrat odpirali planšarski muzej. Takrat smo namreč tjakaj prenesli le del večje razstave Planšarska kultura na Gorenjskem, ki je bila v letih 1969 do 1971 urejena v vseh prostorih drugega nadstropja kranjske muzejske hiše v Tavčarjevi 43. Ker je bil Bohinj tedaj še vedno naše najbolj živo planšarsko sredi-